

MEDELEMBLAD
FÖR
Brännkyrka
Hembygdsförening

Nr 17 och 18 1956

Red. J. A. Widegren

Adr.: Älvsjö - Tel. 47 15 15 - Postgiro: 51237

Slaget vid Brännkyrka år 1518

Orsakerna till brännkyrkaslagets uppkomst ha vi att söka långt tillbaka i tiden, man skulle kunna säga vid kalmarunionens tillkomst. Vid denna tidpunkt — år 1397 — tvingade drottning Margareta stormännen att välja hennes systerdottersson Erik av Pommern till konung över de tre nordiska länderna. Därefter satte hon danska adelsmän till fogdar och befallningshavare på de viktigaste svenska slotten, vilket uppretade svenskarna. Under Engelbrekts tid ökades ytterligare det spända förhållandet mellan svenskar och danskar.

Under den följande tiden var det unionspartiet i samverkan med biskoparna, som tillvällade sig makten. Striden om makten överflyttades nu till Karl Knutsson och Kristian I av Danmark. År 1450 lyckades Kristian med list förmå Karl att avstå Norge. Från denna tid till 1814 blev Norge förenat med Danmark. Detta gav i sin tur upphov till krigshandlingar i gränstrakterna, där danskarna for fram som rövare, brände och plundrade. Tvenne gånger blev Karl tvungen att fly ur landet och Kristian och ärkebiskopen Jöns Bengtsson Oxentierna övertog regeringen. Här nämnes första gången släkten Oxenstierna, som spelat en stor roll i Brännkyrkas historia.

Vi ha nu i denna korta beskrivning kommit fram till 1471, d. v. s. till tiden för slaget på Brunkeberg, då det svensksinnade partiet utsett Karls släktinge, Sten Sture d. ä. till riksföreståndare. I det slaget segrade svenskarna och i 30 år fick Sverige vara i fred för kung Kristian och danskarna.

År 1483 blev danske kungen Hans vald till Sveriges konung. Han hade nämligen lovat rådet och adeln större makt och förmåner.

1504 valdes Svante Sture till riksföreståndare och en tid därefter dog samtidigt konung Hans och Svante Sture. Dessa efterträddes i Sverige av Sten Sture d. y. och i Danmark av Kristian II. Den senare var skulle man kunna säga lika mycket fruktad som älskad.

Unge herr Sten hade allmogen på sin sida. Hans värsta fiende var biskop Gustav Trolle. På grund av obstruktion blev Trolle avsatt. Beslutet underskrevs av hela rådet och biskopen avsattes från sitt ämbete.

Nu har vi kommit fram till tiden för slaget vid Brännkyrka, då fiendskapen mellan folken var större än någonsin.

De historiska uppgifterna om detta slag är mycket knapphändiga och delvis höljda i dunkel. Den förnämsta orsaken härtill är att händelsen ligger så långt tillbaka i tiden. Dessutom hava olika forskare och skribenter lämnat mycket divergerande uppgifter, som på sina håll motsäga varandra. En uppgift, som återfinnes i en minnesskrift av Örby fastighetsägareförening 1927, är helt och hållet felaktig. Där säges å sidan 35: "Nedanför kyrkan skymtar Brännkyrkasjön, där svenskarna efter en häftig strid borrade ett av de danska skeppen i sank." Historiska vittnesbörd omnämna ju att de danska skeppen låg förtöjda vid Danviken. Dessutom är forskare ense om att Södertörn redan omkring år 400 hade höjt sig så mycket ur havet, att såväl Söderström som Södertäljesundet hade uppgrundats. Brännkyrkasjön var nog på 1500-talet en insjö med mycket grunt vatten.

Om man vill gå in för uppgiften, att lokalisera platsen för brännkyrkaslaget, får man ta hänsyn till befintliga vägar på 1500-talet och namnen på fastigheter och utjordar i det gamla Brännkyrka. Därav får man sedan dra de sannolikaste slutsatserna. Den enda väg, som här kan komma ifråga och på vilken sturehären kom tågande, var gamla Göta landsväg. Sådana namn som Saltmätarängen, Hovmansbacken, Långängen och Ormkärr spela en stor roll i bevisföringen. Dessa namn är i de flesta fall fullkomligt okända för ortsbefolkningen. För att få saken klarlagd, har jag studerat gamla jordeböcker, historiska källskrifter, kartor i krigsarkivet och å stadsmuseet samt genom vandringar i skog och mark gjort efterforskningar och dessutom utfrågat på platsen boende äldre personer. Härigenom har jag kommit till en — som jag tror — rätt uppfattning om de danska och svenska härarnas rörelser. De olika platserna och vägarna skola beskrivas i samband med händelsernas förlopp. Ändock torde nog en del detaljer hänföra sig till gissningarnas område.

Den 16 juni 1518 steg konung Kristian II ombord på sin flotta väl försedd med artilleri och tyska legoknektar, de flesta lössläppta fästningsfångar och annat löst slödder. Enligt en dansk uppgift utgjordes hären av 25.000 man, vilka inskeppades på c:a 100 fartyg. De flesta av dessa fartyg var holländska och hanseatiska skepp, som låg i Öresund och som Kristian utan vidare lade beslag på. Vid ankomsten till Stockholm landsattes danskarna ungefär där Vårthamnen nu är belägen. Men efter ett par dagar ändrade Kristian sin plan, förde trupperna över till Södermalm och angrep Söderport. Danskarna sysslade företrädesvis med att beskjuta tornet vid Järntorget.

Emedan Sten Sture den yngre med en svensk här nalkades söderifrån, drog sig Kristian tillbaka och intog en befäst ställning i närheten av Brännkyrka kyrka. Danskarna lär därvid ha tågat Göta landsväg, den enda väg från Stockholm söderut, som fanns. Denna vägs sträckning är något omtvistad, varför jag här lämnar en redogörelse för mina forskningar.

Kungsvägen, som den också kallades, har utgått dels från Skanstull, dels från Årsta och gått något väster om nuvarande Huddingevägen förbi Walla och Ersta. Strax söder om sistnämnda gård finnes vägen kvar ännu och kallades under 17- och 1800-talet för Kyrkvägen. Därefter slingrade den sig förbi Örby gård, kyrkan, Lerkrogen samt norr om Brännkyrka prästgård och över Långbro bro. Strax öster om Örby gård finnes en backe, som hetat Kvarnbacken, men som av äldre ortsbor kallats för Hovmansbacken. Då historiska källskrifter omtala, att här skulle finnas en plats, som kallats för Hovmanslägret, torde Kristian just här haft sitt hov eller sitt läger. Huvuddelen av hären hade sitt befästa läger i den längre söderut belägna Saltarängen. Örby nuvarande slottsbyggnad fanns då ännu ej. Långbro långa kavelbro, som gått tvärs över Kyrksjön, finnes ej kvar nu, men märken efter brofästena finnes kvar. Därefter har Götavägen gått förbi en gård, som hetat Ekestugan, troligen gästgiveri, vid nuvarande Skyttes plan och fortsatt genom Älvsjö villastad, förbi gamla Ormkärr, Milsten i Snättringe och Glömsta i Huddinge och till Svartlöten i Botkyrka. Svartlöten var på den tiden en mycket besökt marknadsplats, där bönderna från hela Södertörn träffades och gjorde affärer. Efter denna plats har Svartlösa härad fått sitt namn.

Det var på denna väg, som de båda härarna kommo tågande, Kristian från norr och Sture från söder. Då Sten Sture den 21 juli 1518 på kvällen med sin förtrupp, som uteslutande bestod av ryttare, ankom till Fittja värdshus, där han besatte bron, som leder över sundet mellan Mälaren och Albysjön, fick han underrättelser om konung Kristians vid Brännkyrka intagna ställning. Han beslöt då

att stanna för att invänta fotfolket. Under tiden hölls krigsråd i en fiskarstuga. Till detta voro samtliga av befälet kallade. Bland dessa befann sig Peder Classon och Lars Olofsson Björnram, Gustav Eriksson Vasa och Hemming Gadd m. fl. Sten Sture framställde spörsmålet, om man borde anfälla de danske i deras befästa läger eller om man borde befästa sig vid sundet och avvakta danskarnas anfall. Man beslöt enhälligt att angripa.

Därefter bestämdes, att en mindre trupp under natten skulle utsändas i riktning mot Brännkyrka för att utforska fiendens ställning. Detta uppdrag lämnade Sture åt Peder Classon och Gustav Eriksson Vasa, vilken sistnämnde fått löfte om att under morgondagens strid bära huvudbaneret.

Det Ormkärr, som den danska truppen tågade förbi, är ej den gård med samma namn, som ligger vid Huddingevägen, utan en gård som legat mellan nuvarande stambanan och nynäsbanan på Alvsjö gårds ägor, där gamla Götavägen gått fram. Av byggnaderna finnas blott några mossbelupna grundstenar kvar. Från gamla Ormkärr leder öppen ängsmark förbi Bjursätra och Stensätra över Långängen, som numera kallas Högdalen, till Örby. Det var på dessa obanade stigar, som den lilla truppen begav sig iväg till sätesgården Örby. På denna gårds ägor hade danskarna slagit läger å den s. k. Saltarängen, ett namn, som finnes blott på mycket gamla kartor. Platsen är belägen c:a 800 m. öster om Högdalens hållplats. Historien förtäljer, att här finnes en plats, som befolkningen kallar för Vallen, och att man där vid grävningar funnit kanoner. Namnet Vallen känner ingen nu levande till, men vid ingången till Saltarängen eller Saltmätarängen finnes en vall uppkastad. Av skogsbeståndet på densamma synes den vara mycket gammal. Den är även genomgrävd av ett mycket djupt dike.

I själva dagbräckningen — fortsätter de historiska berättelserna — skedde anfallet, varvid Gustav Eriksson Vasa bar huvudbaneret. Det första anfallet misslyckades, ty danskarna hade blivit varskodda av vaktposten, som befann sig vid Långbro. Därefter utvecklade sig en seg strid, vilken böljade fram och tillbaka, varunder än den ena och än den andra parten hade överhanden. Till sist såg det ut som om danskarna skulle segra. Men just i rättan tid inträffade tvenne händelser, som tvärt vände stridslyckan till svenskarnas förmån. Den ena var, att Peder Classon stormade den södra fronten, genombröt dess fältverk och föll den danska hären i flanken. Den andra var, att den efterblivna delen av fotfolket nu hunnit fram och tillförde huvudfronten en kraftig förstärkning. Följden blev, att den danska fronten upplöstes och en vild och oordnad flykt började. Under flykten fastnade det tunga rytteriet i de sumpmarker, som fanns i norr och öster o mnuvarande Örby gård. Sture förde 300

fångar med sig in i Stockholm. Att striden varit hård framgår däruav, att 1600 bönder lär ha legat på stridsplatsen.

Den danska skildringen av slaget skiljer sig väsentligt från den svenska. Därför återges den här för att komplettera den svenska. Det är den danske historieskrivaren professor Allén, som skriver: "Vid svenskarnas första anfall slogs de tillbaka och vid det andra jagades de in i skogen. Under förföljelsen spridde sig de danske i små hopar och detta begagnade sig de svenske av. Skyddade av skogen samlade de sig på nytt och bröt oväntat fram till ett samlat angrepp. Detta kunde de danske icke motstå på grund av det oordnade tillstånd, vari de befann sig. Särskilt de tyska knektarna blev drivna ut i ett moras eller kärr och funno där döden. Danskarna drog sig tillbaka till Södermalm.

Belägringen av Stockholm fortsatte, men krut och livsmedel började ta slut. Kristian sände Tyge Krabbe till Köpenhamn med begäran om livsmedel, och till stormäster Albrecht av Preussen sändes ett bud med begäran att få några läster krut. Missnöje uppstod i hären, och när befallning gavs att storma söderport, nekade knektarna. I sjätte veckan av belägringen gav Kristian befallning om inskeppning. Skeppen lågo förtöjda vid Kungshamn,* Sten Sture förföljde danskarna och tog 200 fångar.

Kristian ville ej omedelbart vända tillbaka till Danmark, utan beslöt att företaga några härjningståg inåt landet. Han landsatte en häravdelning, som drog i väg upp till Uppsala, som blev härjat i två dagar. Danskarna kom tillbaka med rikt byte och lägrade sig på Brunkeberg. Men bytet varade icke länge, utan man måste slakta hästarna och livnära sig av köttet. Sedan härjade de kusten 5 à 6 mil norrut med eld och svärd. När hungersnöden tilltog, gingo några av knektarna över till fienden. Tredje månaden inbröt och nu beslöt Kristian att börja med underhandlingar. Han sände några medlemmar av riksrådet till Kaknäs för att underhandla med svenskarna. Det var ej små fordringar, som Kristian framställde. Han skulle bliva Sveriges herre och konung eller erhålla "en tilbørlig skat og tribut av svenske Krone". Dessutom skulle Trolle, hans fader och Peder Turesen lösgivas och ersättning för skada utgivas. Detta förkastades naturligtvis av Sten Sture. Sedan framställdes flera förslag, som här omnämnes".

Så långt den danska redogörelsen, som i mångt och mycket skiljer sig från den svenska.

En annan skildring av slaget vid Brännkyrka göres av J. Mankell i hans 1890 utgivna översikt av svenska krigens historia. Mankells fader var född i Danmark och därför har hans redogörelse för hän-

* som ligger vid inloppet till Skurusund.

delseförloppet blivit något danskbetonad. Hans framställning är ej i överensstämmelse med de geografiska förhållandena på platsen.*

”Sture hade enligt all sannolikhet lägrat sig i skogarna å ömse sidor om landsvägen, omkring 2.000 m. sydväst om Brännkyrka kyrka, bakom det vattendrag som i sydöstlig riktning flyter från Hökmossen¹ (vid den nuv. landsvägen) ned åt Magelugnen och som då var omgiven av träskiga ängar. Större delen av hans styrka synes hava befunnit sig på den högslätt, som sträckte sig sydost om Långbro och vilken närmast landsvägen bildade en ”skogsnäbb”, där hans förtrupp låg och där även några halva skerpentiner var uppställda. På danskarnas tidiga anfall torde han icke hava varit beredd. När Kristiern kommit förbi Brännkyrka, delade han sin styrka till anfall på svenskarnas ställning sålunda, att hans tyska folk fick utbreda sig väster om landsvägen åt Solberga och rytteriet uppställa sig bakom detsamma, under det hans danska folk borde framtränga i den brutna och då med skogssnår betäckta mark, som nu omger egendomen Älvsjö och som i öster begränsas av den nu uttorkade sjön med samma namn.²

Fastän svenskarne blev överraskade, varseblev de dock den antågande fienden i så pass god tid, att Sture hann göra de nödvändigaste anordningarna till motstånd. Dessutom fördröjdes tyskarnas anmarsch mot svenska vänstern genom den träskiga ängen och genom åtskilliga gårdesgårdar, som då genomskar slätten. Även skerpentinerna hann avgiva några skott, innan danskarna på sin sida framkommo och tog dem samt undandrev förtruppen. Men därefter framträngde Kristierns folk på högslätten och tillbakalog svenskarna tvenne gånger, då de av sitt rytteri framdrevs till anfall. Ty enligt den danske berättarens utsago, dög det folket (bönderna?) till föga annat än till strid med bågar och skerpentiner.

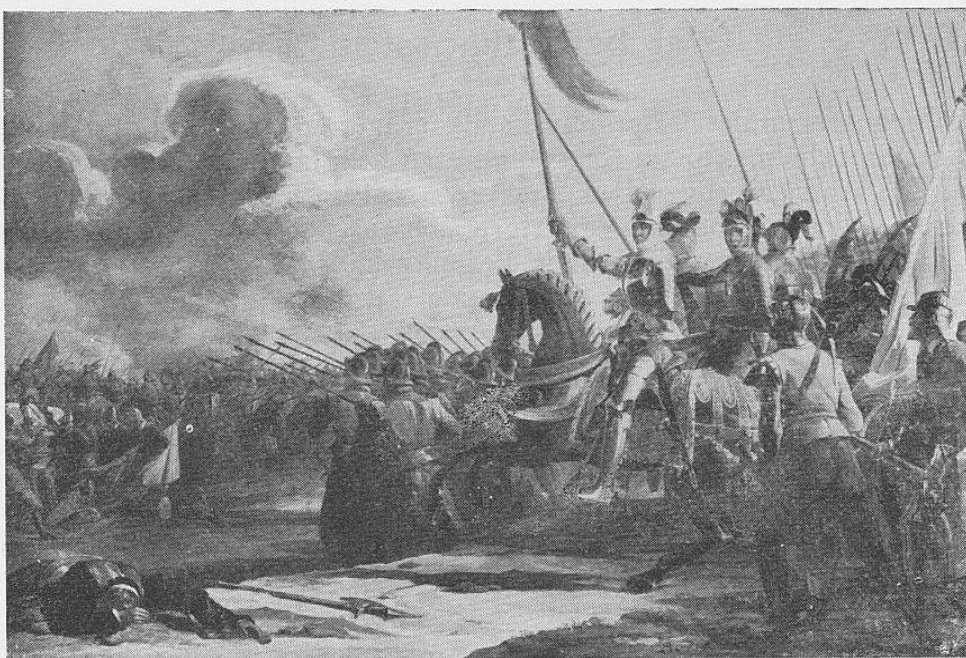
Emellertid förföljde fienden svenskarna för häftigt och för långt in i skogen, varigenom hans avdelningar råkade i oordning. Å andra sidan fingo svenskarna tillfälle att förstärka sig genom sina reserver och sitt ännu orubbade rytteri. Det vill synas, som om Sture på sin vänstra flygel samlat en stor del av sina trupper? (den danske berättaren säger 12.000 bönder och rytteri) — samt därpå framburit å ömse sidor om Långbro och tillbakakastat tyskarna, av vilka en stor del fastnade i hängdyn kring vattendraget. Där blev då tillfälle för svenskarna att med svärd, klubbor och glavar³, hugga, slå och sticka, så att mången fiende satte livet till. Men då de själva kom till hängdyn och dessutom varseblev Kristierns ännu orörda rytteri, måste de stanna och upphöra med förföljelsen. Under skydd av rytteriet drog konungen nu sina trupper ur striden och lät dem återtåga till lägret vid Södermalm.

Om Kristiern genom anfallet således ej vann sitt närmaste mål, torde Sture dock genom detsamma blivit övertygad om omöjligheten av att denna väg framtränga till *huvudstaden*, i vilken han synes hava inkommit sjöledes på Mälaren.

Kristiern fortsatte därpå Stockholms belägring. Emellertid började snart inom belägringshären följderna av dess otillräckliga förseende med livsmedel och krut göra sig gällande. Den kringliggande trakten vart snart utplundrad, och den tillförsel, på vilken konungen gjort sig räkning, uteblev alldeles. För sent sände han bud till både Danmark och Preussen att förskaffa det felande. Bland de tyska legoknektarna utbröt, efter vanligheten så snart något fattades, myteri. Då tvenne fännikor⁴ befalldes storma utanverken vid södra porten genom ett nattligt överfall, vägrade de att lyda. Flera knektar blevo visserligen hängda,

* men den kan vara av intresse, varför den återgives här:

¹ Syftar troligen på Magelungån. ² Som bekant har den här åsyftade Kyrksjön ej haft namnet Älvsjö. ³ Bredbladigt spjut. ⁴ Ursprungligen 500 man.

men detta förbättrade icke belägenheten. Äntligen måste konungen mot mediet av augusti besluta sig för att upphäva belägringen och inskeppa sitt folk på flottan, vilket även försiggick vid Tegelviken.”

Herr Sten ville med godhet och ädelmod vinna sin fiende. Han sände till danskarna livsmedel, medan de var fastnaglade vid Dalarö av en ihärdig motvind. Han erbjöd sig att fara ut till den danska flottan och underhandla med Kristian och några danska adelsmän skulle stanna som gisslan. Han avråddes bestämt därifrån av sina vänner och for icke till Kristians stora förargelse. Därefter blev det överenskommet, att Sture och Kristian skulle träffas i Osterhaninge kyrka, medan sex svenska herrar skulle som gisslan föras ombord på den danska flottan. Dessa var Gustav Eriksson Vasa, Lars och Göran Siggessöner Sparre, Bengt Nilsson Grip, Olof Rynning och Hemming Gadd. Under tiden väntade Sten Sture i två dagar förgäves. Samtidigt som vinden vände sig så vände sig även Kristians sinne. De sex svenska herrarna blev tillfångatagna och förda till Danmark. Sedan gav Kristian befallning åt Severin Norrby att härja på svenska kusten.

Till minne av Brännkyrka-slaget diktades följande strof och tecknades bilden här ovan.

Evinerlig tid hon är så lång,
ho vill det rätt betänka?
Den falskhet brukar, han kommer i tvång
och månd sig i syndene sänka.
Gud svenske män väl bevare
och låte dem så i världene leva,
att de hälsas bland änglars skara.

Litet befolkningsstatistik

Invånarsantalet i Brännkyrka ökar år från år och är nu icke blott Stockholms största församling utan hela landets. Allt beroende på den kraftiga bebyggelsen. Även nya stadsdelar måste konstrueras, såsom Nya Västberga, Västertorp, Nya Solberga och Fruängen.

Den 1 november 1955 hade Brännkyrka 146.614 invånare fördelade på resp. stadsdelar på följande sätt:

Aspudden	12.743
Bandhagen	8.252
Fruängen	888
Gröndal	621
Herrängen	3.277
Hägersten	6.195
Hägerstensåsen	11.110
Högdalen	7.615
Jakobsberg	21
Liljeholmen	1.471
Liseberg	788
Långbro	6.310
Långsjö	2.403
Midsommarkransen	14.809
Mälarhöjden	3.286
Nybohov	536
Reimers holme	2.455
Solberga (Nya)	7.266
Stureby (Brännkyrkadelen)	3.720
Sätra	44
Västberga	7.223
Västertorp	11.036
Årsta (Brännkyrkadelen)	20.708
Älvsjö	1.155
Örby	6.699
Östberga	32
Övriga	361

Summa 146.614

Gårdar, lägenheter och torp o.s.v. i Brännkyrka år 1815

(Detta register är avsett att upplysa om varifrån de olika gårdarna är av-
söndrade men även på vilken sida i boken de återfinnas. Ex.: Adolfsberg åter-
finnes i 4:e häftet på sid. 2.)

A.-B. Stockholms Svavelsyrefabrik	12—4
Fredrik Gullberg	
A.-B. Hem på Landet	6—1
Ingenjör Birger Carl Hanell	
Adolfsberg till Årsta	4—2
Smeden Carl Johan Drouge	
Anneboda till Liseberg (Lisaberg)	3—2
Gästgivare David Danielsson	
Arboga Kök till Klubben	7—4
Traktör Svensson	
Aspudden till Hägersten	14—7
Sockerbagare I. Scheman	
Axsätra (St. och L.) till Älvsjö	6—6
Carl Andersson	
Axelsberg till Hägersten	2—6
J. H. Peterson	
Bandhagen till Örby	3—2
Bernhard Beskows änka	
Berg (Brunby) till Årsta	4—2
Doktor Olof Laurelius	
Bergatorp till Älvsjö	6—6
Jonas Ersson	
Berglund (Kristinelund) till Årsta	4—2
Märta Helena Renstierna	
Bjurlad till Örby	3—2
G. A. Reuterholm	
Bjursätra till Älvsjö	6—6
Gustaf Ehrenhoff	
Bleket (Helenedal) till Årsta	4—2
Märta Helena Renstierna	
Blommensberg till Vinterviken	13—6
Bröderna E. G. Blom	
Bredäng till Sätra	8—5
Löjtnant E. Råfelt	
Brotäppan till Älvsjö	6—6
Jonas Erson	
Brunby till Årsta	4—2
Mathias Trost	

Brännkyrkatorp till Västberga	11—3
Greve Josias Sparre	
Brännkyrkasjön vid kyrkan	5—6
Bäcken till Örby	3—2
Bernhard Beskows änka	
Charlottendal till Liljeholmen	13—2
Kungl. räntm.kommiss A. J. Vougt	
Charlottenlund till L-n	13—4
And. Lundkvist	
Charlottenburg till Reimersholme	15—11
Traktör C. Utterbäck	
Didriksberg till Årsta	4—2
Frih. Gustav Ad. Reuterholm	
Dianelund till Bägersta-Årsta	4—2
J. G. Zetterberg	
Ekestorp (Ektorpe) till Örby	3—2
Carl Olofsson	
Ekensberg till Hägersten	14—7
Änkan Anna C. Boman	
Ekstugan till Långbro	1—2
Per A. Askengren	
Eolshäll (Johannisberg) till Hägersten	7—4
Lektor E. M. Elmblad	
Eriksberg till Västberga	11—3
Soldat Johan Eklind	
Ersta till Örby	3—5
Kammarherre Borgstedt	
Fader Höks krog till Klubben	7—4
Traktör A. Svensson	
Fagergren till Älvsjö	6—6
Jan Olsson	
Farsta säteri	6—6
Adelsgoods under Skytte o. Oxenst.	
Forn- och kulturminnen	15—13
Av skönhetsrådet	
Fredriksberg till Årsta	4—2
Handl. Erik Gust. Karth	
Fredriksborg (Eriksberg) till Liljeholmen	12—2
Alfr. Helarian Wistrand	
Fridhem (Gröna Källan) till Hägersten	2—6
Grosshandl. J. C. Berg	
Fruängen till Västberga	11—3
Slaktare J. Rejmars	

Fågelsången (S. och L.) till Hägersten	13—3
David Hirsch	
Gibraltar till Årsta	4—2
Skräddare Vestman	
Grönbrink till Årsta	4—2
Traktör J. Rubensson	
Gröndal till Hägersten (S. och L.)	13—1
Grosshandl. J. Gödecker	
Gubbängen till Örby	3—2
Kammarherre Borgstedt	
Grundsborg till Årsta	4—2
Fabrikör L. J. Berglund	
Gökdal till Örby	3—2
Fritz Schwerin	
Hagsätra till Älvsjö	6—6
Änkan Lovisa Persdotter	
Hallsberg till Västberga	11—3
Sockensmeden Lindberg	
Helenedal (Bleket) till Årsta	4—2
Slaktare Salander	
Henriksberg till Hägersten	2—6
Pehr Lundqvist	
Hermanshus till Liljeholmen	12—3
A. H. Svan	
Herrängen till Långbro	2—1
D. V. Tribbler	
Hägerstens Säteri	2—2
Rådman J. H. Peterson	
Högdalen till Örby	3—2
Skorstensfejare O. Lindström	
Hökarängen till Örby	3—2
Handelsbokhållare G. O. Brosell	
Hökmossen till Västberga	15—9
Löjtnant Henrik von Bonnercreutz	
Isberga till Långbro	2—1
D. V. Tribbler	
Jakobsberg till Sätra	7—7
Bergsrådet P. Lagerbring	
Jakobsdal till Hägersten	2—6
Byggnads A.-B. Manhem	
Johannisberg till Klubben	7—3
Lektor P. M. Elmblad	
Johannisdal till Hägersten	2—4
Nils Sandberg	

Johanneslund till Hägersten	2—6
Fabrikör Joh. Carlsson	
Johannesberg till Västberga	11—3
greve Josias Sparre	
Jungfrudansen	13—6
Jak. Sjöblom	
Karlslugn till Älvsjö	6—6
På huvudgården	
Katrineberg (S. o. L.) till Årsta	12—5
Levin Isak	
Katrinelund till Årsta	4—2
Traktör Rubensson	
Kattunstryckeriet till Lövholmen	12—4
C. J. Buttenland	
Klisätra till Årsta	4—2
Carl Lejonstedt	
Klockaregården till Solberga	14—1
Skolmästare Nils Erik Söderberg	
Klubben till Hägersten	7—3
Fabrikör A. M. Berger	
Klubbensborg till Hägersten	7—3
Fabrikör A. M. Berger	
Kristineberg till Hägersten	2—4
Brandvakt Johan Lindblad	
Kvarnhagen till Långbro	11—3
Torparen Carl Ersson	
Kämpetorp till Västberga (arr. Långbro)	11—3
Hovmarskalk Lejonmark	
Larsboda (L. Nyborg) till Årsta	4—2
Åkare P. Lundqvist	
Lerkrogen till Västberga	15—9
Fabrikör G. F. Kugelberg	
Liljeholmens krog	12—1
Änkan Månsson	
Liljeholmen till Årsta	12—1
Mademoiselle A. H. Svan	
Linboda till Långbro	1—6
Hulda C. Helin	
Lindesborg till Årsta	4—2
Johan Lindström	
Lindsberg till Årsta	4—2
De Geer	

Liseberg (Lisaberg) till Västberga	11—3
Anna Maria Kruse	
Ljungby (Pettersborg) till Årsta	4—2
F. Rappe	
Loviseberg till Johannesdal	2—4
Efraim C. Julander	
Lugnet till Hägersten (Klubben)	15—12
Lektor E. M. Elmblad	
Lyran till Sätra	7—5
Familjen Linnell	
Långbro sjukhus till Långbro	1—3
Långbro Nybygge till Långbro	1—2
Riksr. Beck-Friis	
Långpannan till Långbro	15—11
Johan Liljeqvist	
Långåker till Örby	3—2
Per Åberg	
Långbro säteri	1—2
C. J. Askergren	
Långbrodal till Långbro	1—2
Johan Tillander	
Långsjö till Långbro	1—7
Fabrikör Nermans änka	
Långängen till Långbro	11—2
Anders Oskar Andersson	
Lövholmen till Årsta	2—4
Gustaf Filip Laurin	
Magelungen till Örby o. Långbro	3—3
Malmbyhov till Örby	3—2
Traktör Sam. Wejman	
Malmstugakrog till Örby	3—2
Sergeant Eric Trost	
Mellanberg till Västberga	11—3
Olof Lindgren	
Midsommarkransen till Hägersten	14—5
Sergeant Erik Frost	
Mälarhöjden till Hägersten	2—7
På huvudgården	
Mörtviken till Ekensberg	14—7
Traktör Olof Nordström	
Nyboda (Nybohov) till Årsta	14—6
Grosshandlare J. F. Ertman	
Nyborg till Årsta	14—5
Åkare P. Lundqvist	

Nynäs till Charlottendal-Årsta	15—10
Carl Cavander	
Ormkärr till Älvsjö	6—6
Anders Erssons hustru	
Orrtorp till Västberga	11—3
Grosshandlare E. Nachmansson	
Ovantör norra delen av Södertörn	1—1
Petersberg till Hägersten	15—10
Carl Wessblad	
Reimersholm	1—7
Rådman Anders Reimers	
Rothugget till Örby	3—2
Handelsman Carl Sivert	
Rådman L. Spångberg	
Rågsved till Älvsjö	6—6
Per Andersson	
Råstock krog till Sätra	8—5
Carl Wessblad	
Räkningeholmen till Reimersholme	1—7
Anders Reiners	
Sagatun till Hägersten	7—3
Professor G. Retzius	
Sandtorp till Sätra	8—5
Segersminne till Älvsjö	6—6
Anders Andersson	
Skanstull till Årsta	4—2
Skogstorp till Örby	3—2
Skomakaretorp till Örby	3—2
Nicklas Lind	
G. A. Reuterholm	
Slätten till Sätra	8—5
Bryggare C. Schneider	
Smedstorp (Smedsstugan) till Örby	3—2
G. A. Reuterholm	
Snösätra (St. o. L.) till Älvsjö	6—6
Kommunister Bergfalk	
Solberga donation	14—1
Komminister Gellerstedt	
Sophem till Örby	3—2
von Schwerin	
Stensborg till Selmedal	11—3
C. A. Njurling	
Stenskrogstorp till Västberga	11—3
Traktör Anders Pettersson	

Stora Nyborg till Hägersten	2—3
von Schwerin	
Stortäppan till Älvsjö	6—6
På huvudgården	
Stureby (Tussmötet) till Enskede	3—2
Lars Ersson	
Stuvsta till Älvsjö	15—12
Änke- och Pupillkassan	
Ståfast till Nybohov	14—6
Spannmålmätare C. O. Björklund	
Sundsborg till Bägerssta-Årsta	4—2
Johan Gustaf Zetterberg	
Sundsta till Årsta	4—2
Fabrikör J. Bergman	
Sundsta till Årsta	4—2
Fabrikör J. Bergman	
Svea Holme till Hägersten	13—7
B. G. R. Munck	
Svinmyra till Östberga (L. Tallkrogen)	3—2
Greve F. B. von Schwerin	
Sätra Säteri	8—4
Löjtnant A. Råfelt	
Tellusborg till Nyborgs A.-B.	14—6
Percy H.son Tamm	
Torp och gårdar i B.	18—1
Enl. mantalslängd 1815	
Vilhelmshög till Karlshäll (H-sten)	7—3
Inspektor Magnus Holmström	
Vinsättra till Älvsjö	6—6
Greve Axel Lagerbjelke	
Vretensborg till Västberga	11—3
Vaktmästare J. Lindblad	
Västberga Frälse Säteri	11—1
Ulrika Cederhjelm	
Västberga grindstuga till Västberga	11—1
Smeden Herbst	
Västertorp till Västberga	11—3
Bryggare C. F. Schneider	
Walla till Årsta	4—2
Kommissarie Borgstedt	
Walla grind till Årsta	4—2
Språkmästare L. Jouvin	
Winterviken till Hägersten	13—7
Fabrikör Hellrings änka	

Zakrisberg (Berg) till Årsta	4—2
Baron Alexander De Geer	
Årsta Kvarn till säteriet	4—2
Märta Helena von Schnell	
Årsta frälsesäteri	4—1
Märta Helena Renstierna	
Årstadal till Årsta	4—2
Ryttm. von Schnell	
Årsta Holmar till Årsta	4—2
Kungl. sekr. Schoerbring	
Älvsjö Fideikommiss	6—1
Greve Axel Lagerbjelke	
Älvsjö Villastad från 1909	6—5
A.-B. Hem på landet	
Älvsjö Grindstuga till Älvsjö	6—6
Fideikommisset	
Ängby till Årsta	4—2
Märta Helena von Schnell	
Örby Frälsesäteri	3—1
Fr. Gustaf Adolf Reuterholm	
Örby Grindstuga till gården	3—2
Johan Peter von Plomgren	
Örnsberg till Hägersten	14—4
Grosshandlare Hegart	
Örby Kvarn till frälsesäteriet	3—2
Nils Öberg	
Örby Herräng till Örby	3—2
Johan Rosenberg	
Östberga till Örby	3—2
Rådman Fr. Alexandersson	